

Ринкові проблеми

ШОСТКИНСЬКИЙ ПРОДУКТОВИЙ РИНОК ЯК МАЙСТЕР-КЛАС ІЗ ВИЖИВАННЯ

Недостатня заробітна плата або пенсія є головними причинами торгівлі мешканців міста на продуктовому ринку. Історії деяких громадян нагадують майстер-клас з виживання. Люди навіть змушені торгувати на узбіччі вулиці, щоб заробити на життя. А що ж про це думають мешканці нашого міста? Які проблеми вже не перший рік турбують їх? І як взагалі продавці "зимують" на базарі?

Дуже великою проблемою жителі Шостки вважають незаконну стоянку біля входу на ринок, зокрема біля ЦЕВУ "Юність". Там зупиняються таксі й цим заважають пішоходам. Також паркують машини на проїжджій частині з двох сторін, що є великою перешкодою для транспортних засобів, вони ледь роз'їжджаються на дорозі. Біля Шосткинського центрального ринку іноді бувають затори. Люди не можуть ані пройти, ані проїхати. І взагалі порушення цих правил може спричинити ДТП. Давно є необхідність у стоянці біля базару, яка б вирішила проблему водіїв і пішоходів.

На продуктовому ринку працюють як люди працездатного віку, так і пенсіонери. Заробити хочуть усі. Наприклад, пенсіонери змушені торгувати власною городиною і на ринок йдуть через високі тарифи на комунальні послуги, які не дозволяють повноцінно жити. Мізерної пенсії не вистачає навіть на платіжки. А от причиною такого заробітку серед молодих людей є недостатня кількість робочих місць або невисока заробітна плата.

Валерій Григорович уже не перший рік торгує медом і овочами. Секретом свого успіху вважає якість товарів, вирощування і добування яких вимагає кропіткої роботи. Саме тому він має багато постійних клієнтів. Головним джерелом заробітку є пасіка та город, адже пенсійного віку він ще не досяг. До пенсії залишився рік. Валерій має вищу освіту, але роботу за фахом, як інженер, із гідною зарплатою не може

знайти, тому доводиться заробляти таким чином майже 10 років. І все ж грошей на життя не вистачає, адже середньомісячний дохід родини не перевищує мінімальну заробітну плату. Валерій зазначає, що зимою особливо важко працювати, адже ти стоїш на морозі більшу половину дня. І так у середньому 5 днів на тиждень. Влітку більше часу він проводить за вирощуванням городини і доглядом бджіл. А от узимку все це продає. Довге перебування на вулиці в таку пору негативно впливає на здоров'я, бо можна захворіти чи обвітрити обличчя, руки, тому варто надягати рукавички, декілька светрів, теплу куртку. Щоб не змерзли ноги, треба періодично рухатися. Крім того, щоб трохи зігрітися, Валерій Григорович завжди носить з собою термос з гарячим чаєм. Узимку для торгівлі краще, коли тепла, суха й безвітряна погода.

Володимир Петрович - пасічник зі стажем. Він уже займається цим 35 років і привертає увагу клієнтів саме якістю меду. Працює пан Володимир 6 разів на тиждень з 8:00 до 14:00. За його словами, немає такого дня, коли більше чи менше покупців. Іноді в робочий день може більше людей щось купити, ніж на вихідних. І взагалі, торгівля - це дуже нестабільний заробіток. Володимир Петрович стверджує, що зараз ринки вже вимирають, поступово скорочується кількість покупців. Уже немає такого потоку людей між торговими рядами, адже великими конкурентами стали супермаркети.

Пенсіонерка **Лідія Василівна** вже 15 років займається торгівлею на ринку. Вона продає овочі, які сама вирощувала влітку, а також консервацію. Жінка не задоволена робочим місцем і має пропозиції для його покращення:

- Немає ніяких умов для торгівлі. Є тільки стіл і все. У деяких місцях нещодавно зробили дах, та все ж не всюди. Дуже важко стояти цілий день. Хотілося б, щоб

зробили якісь лавки, адже доводиться приносити з дому стілець. Деякі люди викладають товар майже на землі, на ящиках. І при цьому в них беруть гроші за місце - 7, 8, 10 грн за день. Аренда за місяць коштує 52 грн. Тобто немає різниці: чи ти торгуєш за столом, чи на землі. Якщо ти раніше прийшов, то можеш зайняти краще місце, але це не завжди вдається. Дуже розвинута в такій торгівлі конкуренція, немає ніякої взаємовиручки. Звичайно, кожен хоче, щоб в нього купили товар, тому по-різному заохочує клієнтів. Добре, що хоча б через це в нас не виникає сварок.

Вулична торгівля є ще одним прикладом виживання людей із нинішніми заробітними платами і пенсіями. Таке явище можна побачити як у центрі міста, так і біля інших супермаркетів. Хоч це і заборонено згідно з 160 статтею Кодексу України про адміністративні правопорушення (торгівля в містах з рук на вулицях, площах, у дворах, під'їздах, скверах і в інших невлаштованих місцях), але громадянам необхідно якось заробляти кошти. А чому ж вони не торгують на базарі? Проблема в обмеженості території Шосткинського центрального ринку та значному припливі продавців і покупців. Також велику частину території зайняли малі підприємці-перекупники. Тобто звичайним людям навіть не вистачає місця. Вуличні продавці бачать вирішення проблеми у створенні міні-ринків у кожному мікрорайоні. На думку людей, побудова міні-ринків покращить дану ситуацію з торгівлею й люди будуть мати хоч якусь можливість заробити на життя, не порушуючи закон.

Яна КОЛОТУША

Юні дослідники

ЩЕ ДВОМ ШОСТКИНЦЯМ ПРИЗНАЧЕНО СТИПЕНДІЮ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Стипендію Президента України отримуватимуть учень 11-го класу Шосткинської спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів №1 Данило Голосний та учень ліцею Дмитро Єрьоменко.

Данило Голосний є членом Шосткинської міської МАН учнівської молоді та вихованцем Шосткинської міської станції юних техніків. У 2020

році з темою "Конструювання та виготовлення роботизованого лотка для домашніх улюбленців" Данило став призером (ІІ місце) у ІІІ Всеукраїнському етапі конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН України.

Винахід Данила - роботизований лоток, запрограмований на 5 відвідувань тваринкою. Після цього лоток автоматично прибере за пухнастиком.

Автоматичну програму кожен господар може редагувати під індивідуальні потреби свого улюбленця.

На створення даного винаходу Данила наштовхнула бабуся, яка не завжди встигала прибирати за своїм котиком.

Інший стипендіат - **Єрьоменко Дмитро**, учень 11 класу школи-ліцею. Він є призером (ІІ місце) ІІІ етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН України у 2020 році у секції журналістики з темою "Фейк як інструмент маніпуляції масовою свідомістю в інформаційній війні".

Хлопець у своїй науковій роботі за допомогою досліджень вирішив показати методи масової маніпуляції свідомістю людей за допомогою не-

правдивих новин.

Євгенія ПАВЛОВА